

ת"פ (חיפה) 46315-12-23 - מדינת ישראל נ' עאדל נאג'י

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 46315-12-23 מדינת ישראל נ'
נאג'י(עציר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם עאדל נאג'י (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון (במ/2), בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, החזקת סם שלא לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, [נוסח חדש] תשל"ג-1973 + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, זיוף בניגוד לסעיף 418 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), התחזות כאדם אחר בניגוד לסעיף 441 רישא לחוק העונשין (4 עבירות), נהיגה ללא רישיון נהיגה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") ונהיגה במהירות שאינה סבירה בניגוד לתקנה 51 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 + סעיף 62 + סעיף 68 לפקודת התעבורה.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

מבוא:

הנאשם הוא תושב יהודה ושומרון ואינו מורשה להיכנס לישראל או לשהות בה.

הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ואינו מורשה לנהוג ברכב.

הנאשם הוא בן זוגה של ספיר בן דוד, והוא מתגורר עמה החל משנת 2020 או סמוך לכך, ברחוב זבולון 70/29 בקריית אתא (להלן: "**הדירה**").

מ.א. הוא תושב כפר כנא (להלן: "**המתלונן**").

בין המתלונן לנאשם ישנה הכרות מוקדמת על רקע עבודתם יחד במהלך שנת 2016 או בסמוך לכך, בעבודות בניין.

אישום ראשון:

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ועד ליום מעצרו בתאריך 3.12.23 נכנס הנאשם בהזדמנויות שונות לישראל שלא כדין, ושהה בה שלא כדין, אף שידע כי אינו מורשה להיכנס לישראל או לשהות בה.

אישום שני:

בתאריך 3.12.23, עובר לשעה 16:00, שהה הנאשם בקרבת תחנת המטרונית בצומת קריית אתא.

בחיפוש שנערך על ידי שוטרים על גופו של הנאשם, נמצא כי הוא מחזיק שלא כדין סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 66.1172 גרם נטו, אותו החזיק שלא לצריכתו העצמית וללא היתר ורישיון מאת המנהל.

בהמשך לאמור לעיל, בשעה 19:00 או סמוך לכך, הגיעו שוטרים לערוך חיפוש בדירה. במהלך החיפוש נמצא סם מסוג MDMA במשקל כולל של 4.5267 גרם נטו, אותו החזיק הנאשם, ביחד עם אחרים, שלא לצריכתו העצמית וכן נמצאה תעודת זהות מזויפת הנושאת את שמו ופרטיו של המתלונן ואת תמונתו של הנאשם.

אישום שלישי:

בתאריך 8.3.23 הגיע הנאשם למרכז רפואי לין בחיפה (להלן: "המרפאה") לשם קבלת טיפול רפואי.

בהיותו במרפאה, התייצג הנאשם בכזב כמתלונן תוך שימוש במספר תעודת הזהות של המתלונן וקיבל במרמה טיפול רפואי, שלא היה זכאי לו.

אישום רביעי:

בתאריך 29.12.20, בשעות הערב, במהלך פעילות שגרתית של המשטרה, עצרו השוטרים לבדיקת רכב מסוג פולקסווגן לבנה, ובו היו הנאשם ושנים אחרים.

לאחר שיושבי הרכב התבקשו על ידי השוטרים להזדהות, הנאשם מסר לשוטרים את מספר תעודת הזהות של המתלונן והתייצג בכזב כמתלונן בכוונה להונות את השוטרים.

אישום חמישי:

במועד הרלוונטי לאישום זה, חל סגר במדינת ישראל בשל מגפת נגיף הקורונה.

בתאריך 8.1.21 סמוך לשעה 16:07, במהלך פעילות אכיפה של הסגר ברח' חטיבת גולני בחיפה עצרו השוטרים רכב לבדיקה מסוג ניסאן ובו היו הנאשם והאחר.

השוטר ביקש מהנאשם והאחר להזדהות והנאשם מסר לשוטרים את מספר תעודת הזהות ופרטיו של המתלונן והתייצג בכזב כמתלונן בכוונה להונות את השוטרים.

סמוך לשעה 20:40, במהלך פעילות אכיפה של הסגר ברחוב הגיבורים בחיפה, עצרו השוטרים רכב

בורדו מסוג ניסאן לבדיקה בו היו הנאשם והאחר.

השוטרים ביקשו מהנאשם והאחר להזדהות. הנאשם מסר לשוטרים את מספר תעודת הזהות ופרטיו של המתלונן והתייצג בכזב כמתלונן בכוונה להונות את השוטרים.

אישום שישי:

במועד הרלוונטי לאישום זה, חל סגר במדינת ישראל בשל מגפת נגיף הקורונה.

בתאריך 13.2.22 סמוך לשעה 18:16, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סובארו בכביש 79 במהירות של 146 קמ"ש, כאשר המהירות המרבית המותרת בכביש הינה 90 קמ"ש.

הנאשם נהג ברכב חרף העובדה שידע כי מעולם לא הוציא רישיון נהיגה והוא אינו רשאי לנהוג ברכב.

שוטר שהבחין במעשיו של הנאשם קרא לו לעצור. משנעצר הנאשם ביקש השוטר מהנאשם להזדהות. הנאשם מסר לשוטר את מספר תעודת הזהות ופרטיו של המתלונן והתייצג בכזב כמתלונן בכוונה להונות את השוטר.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם אשר כולל 2 הרשעות. הרשעה אחרונה בגין שהייה בלתי חוקית בישראל בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות, והרשעה נוספת בגין שהייה בלתי חוקית בישראל, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וגניבה בגינן נדון לשלושה חודשי מאסר ויום בפועל וענישה נלווית. בנוסף, לנאשם הרשעה תעבורתית אחת בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (טע/2).

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לעבירות הסמים, ומתחם נפרד ליתר העבירות מאחר ולא מדובר במסכת עובדתית אחת.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, הם זכותה של המדינה לקבוע מי האנשים שייכנסו בשעריה וכן פגיעה בתחושת בטחון האזרחים במיוחד בתקופת החירום בה אנו נמצאים, לאחר אירועי 7.10 שמאז יש מגמת החמרה בענישה בעבירות אלה. באשר לעבירה של זיוף תעודת זהות והתחזות לאדם אחר, נטען כי נפגעו ערכים של תקינות המסמכים הרשמיים ושמירה על הסדר הציבורי. מביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה במהירות שאינה סבירה, נפגעה ביטחון משתמשי הדרך. באשר לעבירות הסמים נטען כי הערכים החברתיים שנפגעו הם הגנה על שלום הציבור מפני תופעת הסמים כמחוללת פשיעה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות מלבד עבירות הסמים נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי וקנס. באשר לעבירת החזקת הסם המסוכן שלא לצריכה עצמית, נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל, לצד עונש מאסר על תנאי וקנס. המאשימה הפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה

הנוהגת, הגם שחלק מהפסיקה אינה רלוונטית לנסיבות תיק זה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי לנאשם הרשעות קודמות בעבירות דומות. לקולא נטען כי הנאשם הודה לפני שהחלו להישמע הראיות בתיק.

ב"כ המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם במתחם הראשון לו עתרה, ברף בינוני עליון, ובמתחם בגין ביצוע עבירות סמים ברף הבינוני נמוך של המתחם.

ב"כ הנאשם טענו כי בעניינו של הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן, לאחר שחלק מטענות ההגנה התקבלו, וכי הנאשם בהודאתו חסך זמן שיפוטי רב.

באשר לנסיבות ביצוע עבירות הסמים, נטען כי הסם נתפס על גופו של הנאשם, כשהסם לא היה מחולק, והחזקת הסם של הנאשם לא הייתה בלעדית. לגבי עבירות ההתחזות נטען כי הן לא היו לצורך הפקת רווח.

עוד נטען כי מדובר בנאשם בן 27, שנסיבות חייו קשות ומורכבות כאשר בגיל 15 אמו התאבדה בנוכחותו, ומאז הוא נאלץ לדאוג ולפרנס את אחיו.

עוד נטען, כי הנאשם נמצא במעצר של ממש במשך 7 חודשים, ויש להתחשב בכך שתנאי המעצר קשים מתנאי מאסר. עוד נטען כי הנאשם משמש כתומך במתקן הכליאה, היה אסיר חוליה חיובי ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

ב"כ הנאשם טענו כי מרבית התיקים אליהם הפנתה המאשימה ביחס להחזקת סם שלא לצריכה, הם תיקים בהם נשמעו הוכחות עד תום, בשונה מהתיק בו הודה הנאשם בטרם שמיעת ראיות. עוד נטען, באשר לעבירה של שהייה בלתי חוקית והתחזות כי מדובר בעבירות עוון, ועל כן המתחמים אליהם הפנתה המאשימה מחמירים ואינם תואמים את נסיבות המקרה.

ב"כ הנאשם טענו כי אין פסיקה מדויקת כמו המקרה דנן, אך יש פסיקה דומה וכי בעבירות תנועה והתחזות המתחם מתחיל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם עתרו כי העונש שייגזר על הנאשם יהיה מתון ומידתי תוך התחשבות בנסיבותיו הייחודיות של הנאשם.

דברי הנאשם:

הנאשם שיתף אודות הקושי לשהות במעצר, אודות נסיבות חייו הקשות, התנצל על מעשיו ומסר כי הוא לא מנהל אורח חיים עברייני, אלא עוזר לזולת.

דיון והכרעה:

מסכימה אני עם ב"כ המאשימה כי יש לקבוע שני מתחמים נפרדים, האחד בגין עבירות הסמים והשני בגין עבירות הכניסה לישראל שלא כדין, זיוף, התחזות, ועבירות התנועה אותן יש לראות כרצף אירועים

אחד וכחלק מתוכנית עבריינית אחת וזאת בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)).

מתחם העונש ההולם בגין עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

מתחם העונש ההולם לגבי עבירות סמים:

אין צורך להכביר במילים באשר לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות סמים והם ההגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. מדובר בצורך להגן, מן הצד האחד, על בריאות גופו ונפשו של ציבור המשתמשים בסמים, ומן הצד השני, עולה הצורך להגן על החברה מפני הנזקים הנגרמים לה, עקב עבירות המתבצעות על ידי עבריינים על רקע השימוש בסמים ועל מנת לממן את הסמים.

פסיקת בית המשפט הדגישה את נזקי עבירות הסמים ולעניין זה יפים דברי כב' השופט י. עמית בע"פ 3172/13 סואעד נ' מדינת ישראל (6.1.14):

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו".

בהקשר לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים יש לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים:

סוג הסם, היקפו ושווי: הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג קוקאין, הנמנה עם הסמים הקשים, כאשר השימוש בו הינו הרסני וממכר. הנאשם החזיק בכמות גדולה מאוד של סם, במשקל כולל של 66.1172 גרם נטו. בנוסף, החזיק הנאשם סם מסוג MDMA במשקל כולל של 4.5267 גרם נטו, שגם הוא נמנה עם הסמים הקשים. אומנם הסם לא היה מחולק למנות, אך מדובר בכמות פי 220 מהכמות שנחשבת לכמות שנועדה לשימוש עצמי, וניתן להפיק מכמות זו מאות מנות של סם.

התכנון שקדם לביצוע העבירה: החזקת סמים, ככלל, אינה עבירה שמבוצעת באופן ספונטני, ומשכך, ניתן להסיק כי קדם תכנון לביצוע העבירה על ידי הנאשם.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה: בהתאם לעובדות כתב האישום, אומנם הנאשם אינו המבצע הבלעדי של העבירה, כאשר האחרים לא הועמדו לדין מסיבה שלא הובהרה, אך הוא מהווה חוליה משמעותית מאוד, כאשר הייתה לו שליטה מלאה בסמים אותם החזיק.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה ופוטנציאל הנזק: אומנם לא הוכח נזק ספציפי שנגרם מביצוע העבירה, אך ברור לכל כי קיים פוטנציאל גבוה של גרימת נזק לציבור בכללותו, לו סם מסוכן שכזה בכמות כה גדולה היה מופץ למשתמשי הסמים, כאשר, כאמור, מהכמות הקוקאין שהחזיק הנאשם ניתן היה להכין מאות מנות של סם.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: בשים לב לסוגי הסם והכמות הגדולה שהוחזקה, בדגש על סם מסוכן מסוג קוקאין, ולאור פוטנציאל הנזק אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנהוגה:

בהקשר למתחם העונש ההולם בעבירות מסוג זה נאמר בע"פ 4592/15 פדידה נ' מדינת ישראל (8.2.2016):

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015)".

· ברע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל (16.3.22) המבקש הורשע בביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישיון תקף ועבירה של חובת פוליסה. המבקש נהג ברכבו, ללא פוליסת ביטוח כאשר רישיונו פקע והחזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49.30 גרם נטו. בהמשך, ברח המבקש בנסיעה מהירה מהמקום והשליך מרכבו את הסם. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם את עבירות הסמים ושיבוש מהלכי משפט, נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל**, ומתחם העונש ההולם לעבירות התעבורה נע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום סטה לקולה מהמתחם משיקולי שיקום והשית על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וענישה נלווית. ערעור המשיבה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי גזר על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל, כאשר יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור שהוגשה ע"י המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 8048/19 פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל (4.6.20), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, המערער הורשע בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם מסוכן או לצריכתו ללא היתר לאחר שהחזיק בביתו 55 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין המחולק ל-38 מנות, משקל אלקטרוני, וכסף מזומן בסך 4,250 ש"ח. **בית המשפט**

המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. על המערער הושת עונש של 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחה.

· בע"פ 6277/14 **אברהם משלטי נ' מדינת ישראל** (2.2.15), לאחר שנמצא במסגרת חיפוש בדירתו של המערער סם מסוכן מסוג קוקאין בסך כולל של 51.36 גרם, וכן חומר מסוג LIDOCAINE במשקל 10.11 גרם, ועמם שקיות ניילון קטנות גזורות ומשקל אלקטרוני, הורשע הנאשם לאחר הודאתו בביצועה עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים (לשם סמים). **נוכח חומרתו של הקוקאין וכמותו, ונוכח מדיניות הענישה לגביו, נקבע מתחם ענישה של 3-5 שנות מאסר.** על המערער נגזרו 4 שנות מאסר וכן שנה נצברת של מאסר על תנאי (שנתיים בחופף), ובסך הכל חמש שנות מאסר, ו-12 חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בע"פ 9910/17 **גריפולינה נ' מדינת ישראל** (3.5.18) המערערים הורשעו בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. משנכנסו השוטרים לדירה לצורך חיפוש, נמצאה שקית ובתוכה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 40.15 גרם ובסם מסוג חשיש במשקל 54.87 גרם. בנוסף, נתפסה חבילת סמים ובה 21.751 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית וכן סם מסוג חשיש במשקל כולל של 3.26 גרם שלא לצריכה עצמית. **בית המשפט קבע כי מתחם הענישה בעניינה של המערערת נע בין 24 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר ובענייניו של המערער נע בין 15 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר.** על כל אחד מהמערערים הושתו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגישו המערערים נדחה, כאשר נקבע כי העונשים שנגזרו הולמים את נסיבות ביצוע העבירות, סוג הסם וכמותו ועולים בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת.

· בת"פ 418476-08-23 **מדינת ישראל נ' אבו לקימה** (26.6.24) הנאשם הורשע בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם נהג ברכבו כשהוא מחזיק סמים מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 65 גרם, מחולק למספר שקיות אשר הוסלק מאחורי הרדיו אשר על לוח המחוונים של הרכב. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 37381-03-20 **מדינת ישראל נ' לובאני** (3.2.22), אליו הפנו ב"כ הנאשמים, הורשע נאשם 2 בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם 2 קיבל מנאשם 1 סם מסוג הרואין במשקל של כ-98 גרם, החזיק בסם דקות ספורות כשהוא מובילו ברכב או אז נעצר על ידי המשטרה. צוין כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בשל הליך שיקומי של נאשם 2 נגזרו עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וענישה נלווית.

· בת"פ 44041-06-23 **מדינת ישראל נ' סמיח** (28.11.23), אליו הפנו ב"כ הנאשמים, הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ושיבוש הליכי משפט. הנאשם החזיק בדירה קוקאין במשקל של 90.38 גרם, וכשהשוטרים הגיעו לערוך חיפוש

בדירה זרק הנאשם את הסמים ממרפסת הדירה. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזרו 22 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 13223-02-22 מדינת ישראל נ' עווד (12.3.23) אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם יצא מביתו כשהוא מחזיק סמים מסוג קוקאין במשקל של 39.5782 גרם נטו שלא לצריכתו העצמית. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 37551-01-16 מדינת ישראל נ' עוז פרקש (4.12.16), אליו הפנו ב"כ הנאשמים, הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, וכלים להכנת סמים מסוכנים. הנאשם צייד דירה שנשכרה על ידי אחר בצידו לגידול סמים. בנוסף, הנאשם החזיק בדירה סם מסוג קנבוס שלא לשימוש עצמי, קוקאין במשקל נטו של 304.94 גרם וכן 57 שתילים של קנבוס במשקל נטו של 5.23 ק"ג שלא לשימוש עצמי וללא היתר כדון. כמו כן, הנאשם החזיק באותו מועד על גופו סם מסוג קוקאין במשקל נטו של 21.569 גרם שלא לשימוש עצמי. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-60 חודשי מאסר לריצו בפועל לצד עונשים נלווים.** על הנאשם הוטלו 27 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בעפ"ג 58852-11-21 שלמה לוגסי נ' מדינת ישראל (23.2.22) המערער הורשע בעבירות של אחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע או להכשיל מעצר חוקי ושיבוש מהלכי משפט. המערער החזיק בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 68.3 גרם הרואין, מוסתר מתחת למשטח דשא סינתטי בחצר הצמודה לביתו ומשמשת אותו, ובנוסף החזיק על גופו הרואין במשקל 4.6 גרם והחזיק בדירתו משקל. במהלך החיפוש המשטרתי, אחד השוטרים הבחין במערער וביקש לעצור אותו, והמערער ניסה להימלט ממנו והשליך את הסם שהחזיק על גופו. בהמשך, בעת שהשוטרים ערכו חיפוש בדירת המערער, המערער נמלט מהמקום והסתתר בבניין סמוך וכשהשוטרים הגיעו אליו וניסו לעצרו הוא השתולל והניף את ידיו, ופגע בשוטר באופן שגרם לו שפשופים שטחיים סביב מרפק היד, והשוטר נזקק לטיפול רפואי. בהמשך, הנאשם הודה בעובדות כתב אישום נוסף, בעבירות של קשירת קשר לפשע, הסגת גבול במטרה לעבור עבירה וניסיון התפרצות לבית מגורים במטרה לבצע עבירה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם בעבירות הסמים נע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל.** על המערער, בעל עבר פלילי, הוטל עונש של 45 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות הסמים ועשרה חודשי מאסר בפועל בתיק שצורף. נקבע כי המערער יישא 5 חודשים מתקופת המאסר שנקבעה לו בתיק שצורף בחופף למאסר שנקבע לו בתיק הסמים, ובסה"כ 50 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. בערעור נקבע כי עונשי המאסר שהוטלו על המערער הולמים ומידתיים, כאשר התערבות ערכאת הערעור הייתה רק בעונשים הנלווים.

בע"פ 5821/18 עמאש נ' מדינת ישראל (21.11.18) הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לאחר שהחזיק סמים מסוכנים בתוך גרב מוחבאת ברגלו

השמאלית, כמפורט להלן: 20.334 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק ל-5 מארזי פלסטיק, כשבכל אחד מהם 4 מנות, עטוף בניילון נצמד; 31.1787 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק ל-147 מנות, ב-6 מארזי פלסטיק, עטוף בניילון נצמד; 17.567 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק ל-5 מארזי פלסטיק, עטוף בניילון נצמד; 3.663 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, מחולק ל-3 עטיפות גומי, כשבכל אחת 10 מנות באריזות פלסטיק; 0.7844 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, מחולק ל-6 מנות באריזות פלסטיק. נקבע בבית המשפט המחוזי כי **מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין שלוש לחמש שנות מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לסוגי הסם ומשקלם, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה **נע בין 30 ל-46 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית**.

מתחם העונש ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, זיוף, התחזות, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ונהיגה במהירות שאינה סבירה:

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם רבים ומגוונים.

מביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, נפגעה זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ולהתנות את שהייתם בתנאים. זאת ועוד, מביצוע העבירה גם נפגעה תחושת בטחון הציבור, כאשר הדברים נכונים, ביתר שאת, בתקופת המלחמה בה אנו מצויים היום. כמו כן, מביצוע עבירה של שימוש במסמך מזויף והתחזות לאדם אחר נפגעו ערכים של הגנה על תקינות המסמכים הרשמיים ושמירה על הסדר הציבורי.

זאת ועוד, מביצוע עבירה של נהיגה במהירות שאינה סבירה ועבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה - לא הוצא מעולם, נפגעו ערכים של בטחון משתמשי הדרך.

נסיבות ביצוע העבירות:

העבירות שבוצעו על ידי הנאשם הן עבירות מתוכננות. הנאשם נכנס לתחומי מדינת ישראל מספר פעמים ללא אישור כניסה או שהייה כדין, כשהוא מצויד מראש בתעודת זהות מזויפת עם פרטי המתלונן, כדי לאפשר התחזות בפני גורמי האכיפה כאזרח ישראלי, וזאת עשה מספר פעמים. הנאשם אף נכנס לקבל טיפול רפואי במרפאה, כשהוא מתחזה למתלונן, מבלי שהיה זכאי לו.

בנוסף, הנאשם נהג ברכב פרטי מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם, ואף הגדיל לעשות ועבר על חוקי התנועה כאשר נהג מעל המהירות המותרת. אם לא די בכך, הציג לשוטר תעודת זהות מזויפת והתייצג כמתלונן.

כתוצאה מהאירוע, נגרם בוודאי נזק למתלונן, כאשר רשומות רפואיות שלו אינן תואמות את מצבו הרפואי אלא את מצבו של הנאשם, כמו גם רישום עבירות תעבורתיות ואין מידע בפניי האם הרישומים

תוקנו בעקבות כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם.

כך גם קיים פוטנציאל נזק לא מבוטל, כאשר אדם שאינו מורשה לנהיגה נוהג מעל המהירות המותרת ומסכן את משתמשי הדרך.

כך גם לא ניתן להתעלם מהתקופה בה אנו מצויים בימים אלה, בעיצומה של מלחמה שותתת דם, כאשר כניסה של שוהים בלתי חוקיים לישראל, מעמידה את הציבור בסיכון, והדברים נכונים ביתר שאת, כאשר מדובר בשוהה בלתי חוקי אשר מסווה את היותו שוהה בלתי חוקי ומציג תעודת זהות מזויפת.

אשר על כן, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

עבירות שהייה בישראל שלא כדין :

לאחר פרוץ המלחמה בתאריך 7.10.23 השתנתה מדיניות הענישה בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין.

· בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 31221-10-23 **מדינת ישראל נ' אלנג'אר** (22.10.23) בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי נוכח המתקפה והמלחמה בה מצויה מדינת ישראל, הערכים המוגנים ובהם ביטחון המדינה וזכותה לקבוע מי ייכנס בגבולותיה, מקבלים משנה תוקף ומחייבים החמרה בענישה. משכך, נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל נע בין חודשיים ל 7 חודשי מאסר בפועל. על פסק דין זה הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון אך נדחתה (רע"פ 7908/23 **אלנג'אר ואח' נ' מדינת ישראל** (27.11.23)).

· בעפ"ג 65843-05-24 **מדינת ישראל נ' ג'נאג'רה** (6.6.24) המשיבים הורשעו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. שני המשיבים נכנסו עם אדם נוסף לשטחי מדינת ישראל, בעת שקפצו מעל גדר ההפרדה. למשיבים לא היה אותה עת היתר לכניסה או לשהייה בישראל. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר למשך חודש ועד למאסר למשך שישה חודשים, לצד מאסר על תנאי. על המשיב 1 הוטל עונש של 45 ימי מאסר ומאסר על תנאי ועל המשיב 2 עונש של 31 ימי מאסר ומאסר על תנאי. בערעור המדינה **בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לפרק זמן של חודשיים מאסר ועד לשבעה חודשים**. לאור הסכמת המערערת הוראה זו לא חלה על המשיבים ותוצאת גזר הדין נותרה על כנה.

· בעפ"ג 61758-05-24 **בסאם אבו ערה נ' מדינת ישראל** (16.6.24) המערער הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לאחר שנעצר כשאינו ברשותו היתר כניסה, שהייה או עבודה בתחומי מדינת ישראל, כשנכנס לישראל דרך פרצה בגדר, חמישה ימים קודם לכן. **בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין חודשיים לבין שבעה חודשי מאסר**. על המערער הוטלו 160 ימי מאסר לריצוי בפועל והופעלו במצטבר 30 ימי מאסר שהיו תלויים ועומדים נגדו. ערעור שהגיש

המערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בית המשפט אף העיר כי לטעמו **"תחתית מתחם העונש בגין עבירה של שהייה בלתי חוקית בימים אלה חייבת לעמוד, במקרה האופייני על שלושה חודשים בפועל"**.

יודגש, כי מתחם זה רלוונטי רק בנוגע למי שהורשע בביצוע עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, כאשר לא נלוו לה עבירות נוספות, שאין זה המקרה שבפניי. להלן אפרט פסיקה בה נדונו עבירות נוספות דומות למקרה דנן שנלוו לעבירות הכניסה לישראל שלא כדין:

· בעפ"ג 42516-04-23 **אבו שמט נ' מדינת ישראל** (13.7.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של כניסה לישראל ושהייה בה שלא כחוק, שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ברכב ללא ביטוח, ונהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא. הנאשם, שהינו תושב יהודה ושומרון, עבד ולן במסעדת בטמרה, שעה שאין ברשותו היתר כניסה לישראל כדין למשך חודש ימים. בעקבות סכסוך כספי בין הנאשם לבעל המסעדה בגין אי תשלום שכר עבודה, יצא הנאשם מן המסעדה ונטל רכב השייך לאחר באופן שפתח את דלת תא הנהג והניע את הרכב באמצעות המפתחות שהושארו במתג ההנעה ברכב, והחל בנסיעה. לאחר שדווח על גניבת הרכב למוקד המשטרה, אותר ונעצר הנאשם על ידי שוטרים בעודו נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית המשפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין חודש ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בת"פ 960-05-24 **מדינת ישראל נ' חריבאת** (10.6.24), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע על סמך הודאתו בביצוע עבירה של כניסה לישראל בניגוד לחוק, התחזות לאדם אחר במטרה להונות, החזקת סכין, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא מסוג זה), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש במסמך מזויף, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה פוחזת. באותו מקרה קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 33250-04-21 **מדינת ישראל נ' לב** (3.7.23), אליו הפנו ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בשתי עבירות של התחזות, שתי עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ושתי עבירות של רישיון נהיגה פקע יותר מ-12 חודשים. הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה בתוקף, וכשהתבקש על ידי שוטר להזדהות התחזה הנאשם לאחר. באישום נוסף, עת נהג הנאשם ללא רישיון נהיגה בתוקף ובמהירות מופרזת, התחזה הנאשם לאחר כשהתבקש להזדהות מול שוטר לצורך קבלת דו"ח. במסגרת הסדר טיעון הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, וככל שהנאשם לא ימצא מתאים, ירוצה המאסר מאחורי סורג ובריח ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח**. על הנאשם נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

· בת"פ 2022-15 **מדינת ישראל נ' עטאונה** (12.1.16) הנאשם הורשע לאחר הודאתו

בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש במסמך מזויף, והתחזות כאדם אחר במטרה להונות. **נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם הושת עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר מותנה חלקו במצטבר וחלקו בחופף כך שסה"כ על הנאשם היה לרצות 6 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות המפורטות, ואת החזרתיות שבביצוע עבירות ההתחזות, כמו גם שילוב עבירות התעבורה, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 7 חודשי מאסר בפועל ל-16 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה.**

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בענייניו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל לחומרא או לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בכתב אישום מתוקן, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. בהודאתו חסך הנאשם מזמנו השיפוטי של בית המשפט ואת הצורך להעיד עדים.

עוד שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם ואת נסיבות חייו המורכבות כפי שפורטו על ידי בא כוחו ועל ידי הנאשם עצמו.

בנוסף נתתי דעתי לכך שהנאשם עצור מזה 7 חודשים, כאשר ברי כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

לחומרא שקלתי את העובדה כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות אחת משנת 2018 בגין כניסה לישראל בניגוד לחוק, והרשעה נוספת משנת 2016 בגין כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשטר במילוי תפקידו וגניבה. בנוסף לחובתו של הנאשם הרשעה תעבורתית בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה - משנת 2016. נראה כי ענישה שהוטלה על הנאשם לא הרתיעה אותו מלשוב ולעבור עבירות זהות, והפעם בשילוב עם עבירות פליליות של ממש.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונש כולל בגין כל העבירות שביצע, כדלקמן:

א. 34 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 3.12.23.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי בתקופת התנאי הנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים, וירשע בגינה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא

יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, למעט עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, ויורשע בגינה.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים מיום שחרורו של הנאשם. מאחר והנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה אני פוטרת אותו מחובת ההפקדה.

ה. קנס כפי בסך 5,000 ₪ או 45 יום מאסר תחתיו. הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה

ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן בזאת צו להשמדת סמים.

עם סיום ריצוי העונש ישוחרר הנאשם במחסום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, במעמד הצדדים.